

Inledning: Jesus skapar tro. Betoningen ligger på Jesus, hur han i sin kärlek och barmhärtighet väcker anden/tron till liv. Denna vecka får vi ett exempel.

1. Jesus kom tillbaka till Kana i Galiléen

- a) vatten till vin, ryktet hade gått ut, (han blev väl mottagen, v 45), en man i kunglig tjänst hade hört om Jesus, (Herodes Antipas, son till Herodes d Store, avrättade Joh d). Han sökte inte Jesus för egen del utan för ville ha förbön som en sista utväg, sonen var döende. Han var i nöd, Gud använder nöd och elände
- b) det är en början att söka honom, att bli en lärjunge. Lärjungen söker, läser, ber, kommer till kyrkan ...
- c) Vi har alla kommit till tro på olika sätt. Motiven kan ha skiftat men kanske är det just sökandet som förenar oss. De själviska motiven är otillräckliga. Då sker ingen frälsning (kors och uppståndelse) och Jesus vill minst av allt vilseleda mannen. Därför säger han:

2. Jesus sa till mannen: Om ni inte ser tecken och under tror ni inte

- a) mannen var ute efter hjälp, inte efter att lära känna Jesus, Jesus tar ifrån honom de falska föreställningar som säger att Gud måste göra som vi säger.
- b) I vår tid finns en mängd märkliga föreställningar. Även om sekulariserade svenskar tycker sig ha lämnat den primitiva nytto religionen med offer (blodiga eller oblodiga) finns det många som tror att det hjälper att tända ljus eller idka välgörenhet. Det finns folk som tänder så många ljus och ger bort så mycket pengar som svensken. Det är inte fel att göra så men det frälsar inte. Vacker musik kan säkert vara en väg men inte heller den framkallar annat än vackra känslor. Andra förväntar sig tecken och under, men Hebr 11:1.
- c) Tron är en förtröstan. I den finns inga orena motiv. Den kräver inga bevis och kräver inte tecken & under, syner eller uppenbarelser. Den går direkt till Jesus och förlitar sig på honom. Detta är något vi ska vara tacksamma för. Det kristna livet handlar inte om dig eller mig utan om Jesus. Så blev det också för mannen.

3. han kom till tro liksom alla i hans hus

- a) förklaringen: mannen trodde på vad Jesus sa. Mannen förstod att undret kom från Jesus eftersom det hade hänt vid sjunde timmen. Bönesvaret låg i Ordet, det Ord som en gång skapade världen, det livgivande Ordet. Det var och är en sådan potentiell kraft i Ordet att inte bara mannen utan hela hans hus kom till tro, de fick alla en relation till Jesus själv. Säkerligen var flera av dem senare hemma hos Jesus som ju bodde i Kapernaum.
- b) Men inte alla lärde känna Jesus. Mannens arbetsgivare var ingen mindre än Herodes Antipas. Vi läser om honom i Luk 23:6-9. Han blev glad när Jesus kom till honom för han ville se tecken och under. På samma sätt som mannen får vara vårt exempel och föredöme får också Herodes Antipas vara vårt avskräckande exempel.
- c) Hebr 11:1. Kanske är det så att våra sinnen inte tillför något till vår tro utan i stället begränsar vår tro.

Avslutning: Jesus skapar tro. Betoningen ligger på Jesus, hur han i sin kärlek och barmhärtighet väcker anden/tron till liv.

Inledning: Jesus inleder ”Bergspredikan” med orden att säga: *Saliga är de som är fattiga i anden, för dem tillhör himmelriket.* Detta illustreras av ämbetsmannen

1. En man sökte upp honom

- a) Jesus gick från Judeen via Samaria (kvinnan vid brunnen) och tillbaka till Kana i Galileen. Jesus bodde annars i Kafarnaum. I Kafarnaum fanns en kunglig ämbetsman, anställd av Herodes Antipas. Den mannen kände sannolikt till Jesus. Han hade troligen hört (om) Jesus. Hans son var svårt sjuk, döende. Jag tror han var väckt och kanske en lärjunge som söker ...
- b) Ämbetsmannen sökte upp Jesus eftersom han var i nöd. Annars hade han knappast gått de tre milen för att finna Jesus. Han var inte fattig, men fattig i anden.
- c) Var han självisk i sitt sökande när han ville ha hälsa och liv för sin son? Jesus säger att om ni inte får se tecken och under tror ni inte. Och i Joh 6:26 säger Jesus att människorna ville ha bröd inte därför att de trodde på honom utan för att de hade sett honom göra under. Är det därför Jesus överbevisar ämbetsmannen om hans synd? Han såg sin situation och blygdes (inte mycket tro där).

2. Kom innan mitt barn dör

- a) Hövitsmannen ber från djupet av sitt hjärta. Han var överbevisad, utblottad och fattig i anden. Vi ska ta till oss det. Också vi kan vara medvetna om vår otillräcklighet och utan egen förtjänst. Vi är bara människor, spruckna lerkärl, men genom sprickorna i vårt liv kan vi släppa in ljuset, tron på Jesus.
- b) Postmoderna människor föds utan tro och saknar i regel andlig insikt. De vet ingenting om religion eller kristen tro. De vet inte varifrån de kommer eller vart de är på väg. Svensken tror sig ha lämnat det primitiva, men i stället tänder han ljus, lyssnar på sakral musik och ägnar sig åt välgörenhet. Det finns en stor portion självgodhet hos många människor. Goda gärningar är aldrig fel, med dem frälser inte.
- c) När sann kristen tro växer, växer också självinsikten om den egna synden och svagheten. De två samspelar med varandra. Självinsikten stämmer till ödmjukhet. I Matt 8:8 säger officeren: ”Jag är inte värdig att du går in under mitt tak”. Här sägs att ”mannen trodde på vad Jesus sa”. Hövitsmannen lär oss att vara fattig i anden och att tro på Kristus hör samman.

3. Han kom till tro liksom alla i hans hus

- a) Mannen trodde på Jesus och fick orden bekräftade på vägen hem. ”Igår vid sjunde timmen lämnade febern honom.” Förhoppningsvis blev han kvar i gemenskapen med Jesus, det vill säga förblev fattig i anden. Kanske stod han tillsammans med sin son och välkomnade Jesus när han kom hem till Kafarnaum.
- b) En kristen vet att nåden är oförtjänt och att hon är helt beroende av honom samtidigt som hon tror på honom. Tyvärr blir också många kristna andligt självgoda, rika och riskerar att bli ljumma. Om så sker bygger de sina liv på ”lös sand”, men evangelium är evangelium för de andligt fattiga. Jesus slutar ”Bergspredikan” med liknelsen om husbyggarna. Den som hör och gör bygger på klippan Kristus. Hövitsmannen hörde vad Jesus sa, tog till sig vad Jesus sa och gjorde som han sa.
- c) Vi får vara på vår vakt mot syndens bedrägeri, mot vår egen svaghet och lära oss att hantera livets motgångar. Vi kan vara rika och vi ska naturligtvis vara goda och ansvarsfulla, men i tanken vet vi att vägen är smal. Men inte heller den insikten är en förtjänst. Den är snarare ett tillstånd.

Avslutning: Sammanfattning och en uppmaning att i tanken förbli fattiga i anden.